

[Connie Hedegaard]

katalysator for nogle af de anvisninger, Kissingerreporten fra 1984 gav for en fredelig mellemamerikansk løsning. Især er det vores håb, at det på mødet i Luxembourg vil lykkes at nå frem til enighed om en samarbejdsaftale og ikke mindst til enighed om den mestbegunstigelsesklausul, som udenrigsministeren omtalte. At få sat gang i de mellemamerikanske landes økonomi, produktion, afsætningsmuligheder og dermed eksport anser vi for en helt central og konstruktiv måde for os at bidrage til landenes udvikling på.

Til sidst skal jeg blot meddele, at det konservative folkeparti ikke kan støtte socialdemokratiet og det radikale venstres dagsorden. Nogle af intentionerne deler vi, men på andre punkter finder vi, at dagsordenen forenkler problemerne, ligesom det kom til udtryk i ordføreren for forespørgernes første indlæg.

Bjørn Elmquist (V):

Det er selsagt begrænset, hvor meget nyt vi kan fremlægge i denne debat om Mellemamerika. For halvandet år siden havde vi en debat sidst. Dertil kommer, at vi som ordførere må konstatere det faktum, at vi har fået en meget omfattende og fyldig redegørelse fra udenrigsministeren. Det skal jeg takke for, og det er ud fra den betragtning, jeg siger, at det nok er begrænset, hvad de enkelte ordførere kan lægge til af nyt.

Jeg vil gøre det i mit indlæg, at jeg drager nogle forhold frem, som jeg især synes, og som vi i mit parti synes det er relevant at interessere sig for i den mellemamerikanske situation. Jeg tror – det kan også være det interessante ved debatten i dag – at vi hver for sig fra hvert enkelt parti interesserer os specielt for det, vi kan se i situationen.

At situationen tegner sig mørk og truende, kan vi vel ikke være i tvivl om. Vi vil fra venstres side fremdrage forholdene på menneskerettighedsområdet, tale om de ganske grove krænkelse, der sker i området.

For at starte med konklusionen: bortset fra i Costa Rica sker der i alle de mellemamerikanske lande jævnlige grove, omfattende krænkelse af de mest grundliggende menneskerettigheder. Det derejer sig om forsætlige drab, også kaldet mord, henrettelse uden dom, likvideringer, forsvindinger osv., og man kan mærke sig – det er godt for os

alle at huske på det – at det rammer alle kredse i befolkningen, også kvinder og børn.

At forholdene er så alvorlige, fremgik klart allerede af ministerens besvarelse af forespørgslen, og skulle der være nogen, der var i tvivl om, at det forholder sig alvorligt, så kan man forvise sig om, hvordan situationen er, ved at læse Amnesty Internationals rapporter fra landene og vedrørende landene i området.

Man har sikkert hæftet sig ved – det har jeg i hvert fald – at Amnesty Internationals danske kontor forud for vores debat her i dag har været så forsynlig at udarbejde en særlig oversigt over menneskerettighedssituationen i det mellemamerikanske område. Jeg skal ikke gå i detaljer hverken med landerapporterne eller med denne oversigt, det tillader tiden ikke, og jeg må også gå ud fra, at de fleste ordførere har sat sig ind i den. Jeg skulle også håbe meget, at denne oversigt er tilgået pressen, så man dér kan gennemgå situationen mere detaljeret.

Jeg skal alene gengive det indtryk, at på trods af direkte kontakter mellem Amnesty International og specielt regeringen i Guatemala – Amnesty fik endog tilladelse til at sende en undersøgelsesmission ind i landet i april i år – må man vel konkludere, som jeg startede med at sige, at situationen tegner sig yderst alvorligt i Guatemala, i El Salvador, i Honduras, i Nicaragua.

Hvad er så årsagerne? Dem har de tidligere ordførere og ministeren jo været inde på, og derfor skal jeg gøre det i overskriftsform og sige, at som vi ser det, har overgrebene deres baggrund, deres udgangspunkt i historiske, politiske, økonomiske og sociale forhold i området.

I denne oversigt fra Amnesty International skriver man, at overholdelsen af menneskerettighederne er et internationalt anliggende, og at regeringerne har ansvar herfor, også over for det internationale fællesskab. Det er en betragtning, som jeg og mit parti er ganske enige i.

Amnesty International appellerer endvidere i sin henvendelse til folketinget til, at vi opfordrer regeringen til at anmode landene i området og landenes regeringer om at opfylde deres internationale forpligtelser med hensyn til menneskerettighederne, som de er defineret i FN's menneskerettighedserklæring, og at vi anmoder disse mellemamerikanske